

تسلیت نامه جناب صارم الدین صادق وزیری درباره فوت مرحوم جناب ماموستاشیخ
عزالدین حسینی

حضرتان کردستان گریبان است، قلب پولادی کردستان در جوش کوشش است
کردستان ستمیده، کردستان لنگه مال شده، کردستان مجروح و
خونین، کردستان تحقیر شده ولی سرافراز و استوار عزادار است
مادر همه ما کردستان چه در مادی است، در طول قرنهای پستی
از فرزندان جانناز و فداکارش برای همراز پرچم آزادی و عدالت صورتی
عاج باخته اند و این مادر هر بار نسل جدیدی، پویا تر از نسل پیشین راه میدان
کارزار فرستاده است تا با اینار خون خود نام کردستان را جاودان سازد
آری اکنون کردستان سرافراز، عزادار از دست دادن فرزندی است بی جاگزینی،
فرزندی که همواره دفاع از حیثیت و شرف ملی را بر قیمت و اجس می داشت و
همواره بر سر میای خود استوار بود و استوار ماند. مرحوم سرور سید عزالدین حسینی
عابد بود ولی افضل عبادات را قدمت به خلق ستمیده و محروم سید است
و چنین بود که در برابر عمر خود همواره در کفایت خلق محروم و ستمکش زیست و هیچگاه
از آنان و کارمندان عدالت جدا نشد.

من در روزهای آخر سال ۵۷ که برای فرونشاندن نارینه صبحک سنج

بر آنجا رفته بودم با ایشان آشنایم و بعد که در جریان تلاش برای تکمیل
 صیانت نمایندگی خلق کرد و تدوین طرحهای لازم برای استقرار نظمی نوین و
 انسانی، آشنایی ما به دوستی فراوانید.

زنده باد همواره منتهی بود و با کمال مسانعت نقطه نظرهای خود را بدور از
 خود خواستی و جزو غرور بیان می کرد. لازم نیست درباره مصائبی که در طی سده
 گذشته از درگیری و محرومیت از همه موارد زندگی متحمل گردیدیم
 بگویم، آنرا که عیان است همه ما صحت به بیان است.

در طول این سده، هر بناست و هر فرصت لازم مواضع اصولی اتخاذ
 نقطه نظرهای خویش را بدون بیم و هراس اعلام میکرد و صحنی بود که در آخرین روزهای
 صیانت پر بارش در مبارزات مردم محروم کرد مکان اثر گذار بود.
 فقدان حضرت سید زلالی حسینی در شرایط حساسی کفونی فعاله ای سرگرا
 در گذشته او را به خانواده و مکان و او آکنده ای نسبت می گویم.

یاری همواره زنده و جا وید با دور است بر هر چه که واقعا
 عایش سعید و مات سعید
 مبارک این مبارک زبیری
 دوازدهم فوریه ۲۰۱۱